

porum longè doctissimus, in libris suis, libera eum irrisione despiciat, quem ille suspiceret publicæque crederet insanix, nobis tamen insitum est, & execrari peregrinum mendacis Dei nomen & odisse. Ad hoc autem proderit aliquas eius fallacias agnoscere, quibus humani generis illufor, potiùs quàm consultor, famam sibi diuinitatis, multa miserorum cæcitate quæsiuerit.

APOLLO DELPHICVS.

APpius Claudius, is qui ciuili bello Pompeianas partes secutus est, de euentu rerum dubius, vicinum castris, qui iam tum neglectus obmutuerat, retenta Apollinem. Itaque Phemenoes quædam templi vates, in antrum compulsa, solitoque exæstuanis furore, fertur in hanc sententiam respondisse: Magnas huius belli minas Romanæ ne timeas, nihil enim ad te, quoniam in pace littas Eubœicum, velut quidam Eubœæ cellam possidebis: Quo ille responso, velut in somnis accepto, perplexior discessit inde quam venerat: sed non multo post, apud locum qui Eubœæ cella dicitur, quo secutus responsi, quem putabat sensum se contulerat, ante supremum prælium morbo